

Možnosť právnej ujmy falšovaním spôsobená nesmie byť — podľa zrejmeého ducha zákona — väčšieho rozsahu. Treba tu zdôrazniť, že treba mať na mysli možnosť vzniku právnej ujmy a nie snád' materiálnu ujmu alebo škodu skutočne vzniklú, z čoho plynie, že pri rozhodnutí v konkrétnom prípade nebude smerodajné, či práve obžalovaný mal také znalosti a schopnosti, ktoré vylučovali vzniknutie väčšej ujmy, ale bude smerodajné jedine to — odhliadnuc od osoby — či falšovaním dotyčnej listiny môže vzniknúť a aká veľká právna ujma môže vzniknúť pri eventúálnom nedostatku spôsobilosti verejnou listinou dosvedčenej.

V súdenom prípade obžalovaný padelal vysvedčenie o spôsobilosti za tým účelom, aby oklamaním úradu dosiahol vydania inej verejnej listiny — koncesie — oprávňujúcej ho nie k nastúpeniu služby u jednotlivca, ale k samostatnému prevádzaniu takej živnosti, ktorá vyžaduje určitej len dlhšou praxou nadobudnuteľnej vedomosti a týka sa prác prevádzaných na tele mnohých, počtom neohraničených ľudí, z čoho plynie, že ujma, ktorá z falšovania môže vzniknúť, je čo do rozsahu a veľkosti veľmi značná, takže presahuje rámec, ktorý mal zákonodarca na mysli pri stanovení výnimečných prípadov falšovania verejných listín v § 71 prest. zákona uvedených. Nemýlili sa preto nižšie súdy, keď čin obžalovaného podradily pod ustanovenie § 391 tr. z.

Čís. 5744.

Pokračovanie je zmätočné podľa § 384, čís. 6 tr. p., bolo-li konané hlavné (odvolacie hlavné) pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, hoci neboli splnené podmienky § 1 zákona čís. 8/1924 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 14. novembra 1936, Zm III 483/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. R. pre zločin podvodu zmätočnú sťažnosť obžalovaného, založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 384, č. 6 tr. p. odmietol, avšak z úradnej povinnosti z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudky oboch nižších súdov s celým pokračovaním a súdu prvej stolice uložil, aby previedol nové hlavné pojednávanie a znova rozhodol; zmätočnú sťažnosť obžalovaného v ostatných častiach poukázal najvyšší súd na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti zistil najvyšší súd toto: Hlavné pojednávanie pred krajským súdom bolo konané v neprítomnosti obžalovaného. Aby hlavné pojednávanie mohlo byť konané v neprítomnosti obžalovaného, treba zachovať podmienky § 1 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. Pokiaľ sa týka podmienky, uvedenej sub 3 cit. paragrafu, nebola táto splnená.

Hlavné pojednávanie bolo konané dňa 7. septembra 1934. Na ňom ani obhájca obžalovaného nebol prítomný, nemohol teda súhlasiť s pre-

vedením pojednávania v neprítomnosti obžalovaného. Predvolanie na hlavné pojednávanie bolo však doručené obžalovanému dňa 3. septembra 1934. Nebola tedy dodržaná osmidsťročná lehota v § 286, odst. 2 tr. p. určená.

Tým, že neboli splnené podmienky pre pokračovanie v neprítomnosti obžalovaného, bolo hlavné pojednávanie konané v neprítomnosti osoby, ktorej prítomnosť prehlasuje zákon za nezbytnú. Zavinený bol tak zmätok, uvedený v § 384, č. 6 tr. p., na ktorý podľa posl. odst. cit. paragrafu treba brať zreteľ vždy z úradnej povinnosti. Preto boli rozsudky oboch nižších súdov v smysle § 34, odst. 1 por. nov. zrušené.

Čís. 5745.

Prejav, ktorým sa poškodený zriekol práv súkromného žalobcu, je neodvolateľný (§ 49, odst. 4 tr. p.).

V prehlásení štátneho zastupiteľstva, trebárs v dôvodoch usnesenia podľa § 34, odst. 1 tr. p. uvedenom, že ani druhá osoba nemá na prípade viny, treba spatrovať odopretie zastupovania obžaloby aj proti tejto osobe.

(Rozh. zo dňa 14. novembra 1936, Zm III 150/36.)

Tricať robotníkov utrpelo v továreňskom podniku pri práci ťažké poškodenie na tele. Stopovanie v trestnej veci z tej príčiny zahájenej bolo prevedené proti inženieirovi podniku J. A. V dôvodoch zastavujúceho usnesenia, ktorým štátne zastupiteľstvo podľa § 34, odst. 1 tr. p. odoprelo zastupovať obžalobu proti inž. J. A., bolo uvedené, že ani dielovedúci A. Č. nemá na prípade viny. Náhradná súkromná obžaloba stíhala potom oboch — inž. J. A. a dielovedúceho A. Č. pre tricaťnásobný prečin ťažkého poškodenia na tele podľa § 310, odst. 2 tr. zák. Traja z poškodených — J. K., J. N. a V. O. — oznámili však súdu prvej stolice písomne, že nezmocnili právneho zástupcu náhradných súkromných žalobcov, aby tiež v ich mene pokračoval na trestnom súde proti obžalovaným, resp. aby prevzal trestné pokračovanie. Súd prvej stolice na hlavnom pojednávaní v prítomnosti spomenutých poškodených na základe onoho ich písomného prehlásenia a bez toho, že by oni niečo namietali, usnesením konštatoval, že menovaní poškodení ustúpili od obžaloby. Títo poškodení však prez to ohlásili na hlavnom odvolacom pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu zmätočnú sťažnosť proti rozsudku odvolacieho súdu.

Na jvyšší súd zmätočnú sťažnosť poškodených J. K., J. N. a V. O. odmietol, zmätočnú sťažnosť druhých náhradných súkromných žalobcov čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z dôvodov:

Poškodení J. K., J. N. a V. O. ohlásili na odvolacom hlavnom pojednávaní svojím zástupcom zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti